

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 143 JAFFNA, FRIDAY, 18th FEBRUARY, 1983 No. 7

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

An Appreciation

The late Miss Naveena Kanagathungam who served as a teacher at the Mahalir Maha Vidyalayam for 20 years remains a living memory in the minds of the people of Chavakachcheri. Her devoted and unstinted service to the School and the Church needs to be carved in gold.

As a student of hers in the fifties, a friend and a colleague, I can honestly state that she was a person unaffected by the glamour of any publicity and honours heaped on her.

Always neatly dressed, looking fresh and sweet she would be sitting on the School verandah and say 'Good Morning, Madam' to me. The open devotional book, 'Our Daily Bread' in front of her bore witness to her source of strength. She filled our lives with beauty and joy. She showed her love to us in many ways, sometimes with counsel and comfort, sometimes with concern and care, sometimes with stern and constructive criticisms and many times with the fine and thoughtful things she said and did. The lovely thing about her was her sincere abiding interest in people and the tremendous desire to be of help to them in every possible way.

Her advice was always thoughtfully and prayerfully given, and only when it was asked for. It was not surprising, therefore, that she was loved and honoured by the people of Chavakachcheri where she served the major portion of her life.

Without doubt Naveena was a perfectionist, and if she set her mind to a task it was certain that it would be carried out methodically and meticulously. With all her hard work and serious outlook Naveena had a great sense of humour. She was always quick to see the funny side of any situation.

To her religion was the most important thing in her life; her faith was unwavering; her connections with the C. S. I. Church at Chavakachcheri was steadfast all through the years; her support and help as a Sunday School Superintendent, and as Treasurer towards the end of her life was incalculable. Although deeply religious, she was not a fanatic, but was broadminded enough to study and appreciate other religious teachings, and was guided by the ideals and principles advocated by all religions—faith in God, respect for all human beings and the quality of chastity, humility and, above all, LOVE.

She worked hard as a P. T. teacher unmindful of her illness. Unknown to any of us, that day came too soon. But God never comes too soon or too late. He comes in His own good time. The funeral service, the tributes paid and the mile long procession

Labour shortage affects Harvest

The Maha harvest 1982—83 is now in full swing. Amparai district is reported to have had a bumper harvest but serious labour shortage prevailing in the area has set a poser to land owners.

To harvest an acre of paddy the labour charges range from Rs. 400 to Rs. 500. In addition, the landowner has to meet the cost of threshing. Last year an acre of paddy could be harvested for Rs. 300.

The Amparai district has about 1,00,000 acres under paddy and harvesting has to be completed before the end of March. Hundred of skilled agricultural labourers have left the island for jobs in the Middle East.

Sri Lankan work-force for Singapore

A Japanese Company—Kume Architects and Engineers, who are building the 1001 bed Sri Jeyawardenapura hospital hope to give 250 Lankan workmen an opportunity to work on their project in Singapore. The skill and intelligence of Sri Lankan workers have been found to be higher than their counterparts in many Asian countries.

Wedding

Arulnayagam — Selvaratnam

The marriage of Arulnayagam Gilbert Nagendran (Government Surveyor) of the Nunavil Church and Ratnavathy Selvaratnam of the Alaveddy church was solemnised at the C. S. I. Church Alaveddy on 7-2-83 at 4.30 p.m.

Rev. A. Jeyakumar officiated at the nuptial ceremony, assisted by Rev. S. Manopavan. Rev. D. S. Thiagarajah preached the homily.

Personal

Mr. N. Thirunavukkarasu, Accountant, Education office Jaffna has been transferred to Vavuniya. A Farewell was accorded to him at Vembadi Girls College on 10-2-83.

with hundreds of her mourning pupils and colleagues, her friends and loved ones bore witness to the life and service of Naveena.

What better time, what greater occasion or more wonderful reason to kneel in prayer and lift our hearts to the God of Creation who lent Naveena to us, to live and serve amidst us. We can gratefully thank God for a life lived in Him and pray for the peace of her soul.

Gunesh Pararajasingam,
Principal,
Mahalir Maha Vidyalayam,
Chavakachcheri.

FTZ Industrialis to help Private Hospital

The Colombo North Hospital at Ragama will, it is learnt, be soon raised to the standard of a Teaching Hospital with the construction of a 240 bed new block to the hospital.

According to Dr. Satis Jayasinghe of the Board of Governors of the College, the Ragama Private Hospital was serving a large population including the Free Trade Zone.

The special committee on hospital improvement hoped for the participation of the FTZ Industrialists in the Project.

Tamil Nad gifts Books to Public Library

Books that have been collected in Tamil Nad for the Jaffna Public Library will, we learn, be handed over ceremoniously to the Mayor of Jaffna. Arrangements are being made by Mr. Nedumaran of Tamil Nad for this ceremonial function.

A large number of books have been collected both by individuals as well as by organisations. According to news reports Mr. M. G. Ramachandran has already handed over to the Sri Lankan representative books to the value of five lakhs of rupees in Indian currency.

IN BRIEF

○ *Go Easy on Electricity.* The fuel cost for 1981 was 825 million Rupees. In 1982, it hit the 1000 million rupee mark. A CEB study reveals that the island wide demand now per day is 430 MW which is a 12 per cent increase from 1982. Unless consumers 'go easy', the new burden will be passed on to the consumer.

○ *The import has been banned* of canned fish with a drained weight less than 70 per cent of the Nettweight. The drained weight of the fish should be marked on the can. It has been found that oil forms about 50 per cent of some brands of imported fish.

○ *The 17 by-elections* to Parliament may not be held before the Elections to 50 local bodies which will be held, about the middle of May. The Fifth Amendment to the Constitution which is a pre-requisite for the holding of the by-elections is due to be placed before Parliament on 24-2-83.

○ *Voters Register*—The current register certified in 1981, which was used at both the Presidential Election and the Referendum, has 8,145,015 voters. The annual rise in the number of voters is about 3 per cent. The 1982 register, now under revision will be certified by April or May.

Sub

Inland: R 91

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

JAFFNA COLLEGE PRIZE-GIVING

on
Thursday 10th March, 1983
at
6.00 p.m.

Chief Guests:

Professor John Walter Bicknell

&

Mrs. Evangeline Bicknell

Parents, Alumni and friends are cordially invited.

A. Kadirgamar,
Principal.

Jaffna College,
Vaddukoddai.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY

OF

J. H. A. Alagaratnam

Departure: 2nd March 1977

"In Christ he lived in deeds
of love
In Christ he dwells in peace
above."

Fondly remembered by his
wife, children and loved ones.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING REMEMBRANCE

OF

Our mother on her Birthday
26th of February

Mrs. Grace Muththammah
Selvadurai

who died at Pandatterippu
on 18th September 1981.

"Safe in the arms of Jesus
Safe on his gentle breast
To thee we restore
Her Soul to His own care."

Inserted by her
Husband, Children, Sons-in-law,
Daughter-in-law, Grand children.

D. M. O's Bungalow,
Trincomalee.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[தென்னைவாச இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"திரு ஜனநிதை உயர்ந்தும்; பாவம் எந்தக் குதையுக்கும் இழிவாம்"

தாரகை ஒளி

குழந்தைகள் களிமண்ணைப் போன்றவர், அவர்களை எப்படிப் பிசைந்து உருவாக்கிஞோமோ அப்படியே வளர்வார்கள். (எம்.ரேன்)

மலர் 143]

18-2-1983

[இதழ் 7]

வாக்குறுதிகளும் கதைகளும்

இன்று இலங்கையின் அரசியலில் பலவிதமான வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. சில கருத்திற்கினியனவாகவும் நமது ஆவலைத் துண்டுவனவாகவும் இருக்கின்றன ஆனால் இந்த வாக்குறுதிகள் பல வேளைகளில் பொய்யாய் பழங்கதையாய் மெல்ல போய்விடுகின்றன. சமீபத்தில் ஈழநாடு பத்திரிகையில் இரண்டு வாக்குறுதிகளை பற்றி அள்ளி நகையாடப்பட்டிருந்தன. போய்க்கு யாழ்ப்பாண வெங்காயம் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் என்ற வாக்குறுதி வெறும் வெங்காய கதையாக முடிந்துவிட்டது என்று ஈழநாடு எழுதியிருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு வாசகர் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை காங்கேசன் துறையிலிருந்து நாகபட்டினத்திற்கு கப்பல் விரும் திட்டமும் வெறும் வெங்காய கதைதான் என்று எழுதியிருந்தார்.

இன்று இலங்கையிலே பலவிதமான அபிவிருத்தி திட்டங்கள் தீட்டப் படுகின்றன. பலவிதமான வாக்குறுதிகள் பரவலாக வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றிலே எத்தனை செயற்படுத்தப்படுகின்றன என்பது நாம் சிந்திக்க வேண்டியதொன்று. பண்டைய தமிழ் பாடலொன்று மக்களை மூன்றாக வகுத்து காட்டியது. சிறந்த மனிதர்கள் ஒன்றைச் சொல்லா மலே செய்வார்கள். இடையாளவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு செய்வார்கள். கடையாளவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு செய்யமாட்டார்கள். இதற்கு உவமையாக பலா, மா, பாதிரி என்ற மரங்கள் காட்டப்பட்டன. பலாமரம் பூக்காமலே காய்க்கும். மா மரம் பூத்து விட்டு காய்க்கும். பாதிரி மரமோ பூத்துவிட்டு காய்க்காமலே விட்டு விடும்.

வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்படும் முன்னர் அவை சாத்தியப்படுமோ என்று ஆராய்வது கடமையாகும் எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல உனது மனத்திற்குள் பழகிக்கொள் என்கிறது ஒரு இஸ்ரவேல் பழமொழி. வாக்குறுதிகள் வழங்குவது சுலபம் செயல்படுத்துவது கடினமான காரியம். இதனால்தான் இந்த பரந்த உலகில் அளேகம் வாக்குறுதிகளையும் குறைந்தளவு செயற்பாடுகளையும் காண்கின்றோம். உலகம் செயல்வீரர்களை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது வாக்குறுதிகள் வழங்குபவர்களினாலே பிரச்சனைகள்தான் அதிகமாகின்றன.

எனவே அரசாங்கம் என்றால் என்ன, மாவட்ட அபிவிருத்தி சபை என்றால் என்ன? தனிநபர் என்றால் என்ன? தம்மால் செயல்படக்கூடிய வற்றையே வாக்களிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் எதனையும் சந்தேகக் கண்ணுடனேயே நோக்குவார்கள். விரக்தியும் சோகமும் நம்பிக்கை வறட்சியும் அவர்கள் உள்ளத்தில் குடிபுகுந்துவிடும். நம் நாட்டில் வாக்குறுதிகள் நீங்கி சாதனைகள் பெருகவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக.

செய்திச் சிதறல்

திருமணம்

இம்மாதம் 7-ந் திகதி அன வெட்டி தேவாலயத்தில் ஒரு பரி சுத்த விவாகம் நிறைவேற்றப் பட்டது. மணமகன் நுணவில் சபையை சேர்ந்தவரும் உலரத்தர அதிகாரியுமான அருள்நாயகம் கில்பேட்ட நாகேந்திரம் மணமகன் அனவெட்டி திருச்சபையைச் சேர்ந்த இரத்தினஜோதி செல்வ ரத்தினம் வண A. ஜெயக்குமாரன், வண S. மஜேயவனின் உதவியோடு இப்பரிசுத்த விவாகத்தை நடாத்தினார். வண D. S. தியாகராஜர மணமக்களுக்கு நல் உபதேசம் கூறினார்.

வைத்தியசாலை ஓய்வு நான்

18-2-83 குடியிருக்கிற மையாழ்ப்பாண அதிபட்ச ஆதினத்தினால் வைத்தியசாலை ஓய்வு நாளாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. உடலுடைய துதிக்கும் முகமாக ஒரு விசேட ஆராதனை மாண்புமிகு தேவாலயத்தில் அன்று நடைபெற்றது. இவ் ஆராதனையை வண N. W. சுருணராஜா அவர்கள் நடத்தினார்கள். வண S. S.

அருளம்பலம் அவர்கள் பிரசங்கம் செய்தார்கள். மாண்புமிகு, இணுவில், புத்தூர் வைத்திய சாலைகளிலிருந்து பெருந்தொகை பான வைத்தியர்களும் தரதி மாரீசனும் மற்றும் ஊழியர்களும் இவ் ஆராதனைக்கு வந்திருந்தனர்.

வைத்தியசாலை ஓய்வு நான் அன்று வண S. S. அருளம்பலம் அவர்கள் நிழைத்திய உரைபின் சாரம் 1-

மனிதனே உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன ஆகக் 5:13 வசனம். இன்று வைத்தியசாலை ஓய்வு நான். வைத்தியசாலை ஓய்வு நான் நாம் அனுஷ்டிப்பது சாஸ்பொருத்தமானதாகும். ஏனெனில் யேசுவை வைத்திய பணியை தமது பணி களில் ஒன்றாக கருதியிருந்தார். ஒரு காலத்தில் மிஷனரிமாரே இப்பணியை நடாத்தினார்கள். அக்கால எட்டத்திலே அது அவசியமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அரசாங்கம் இச்சேவையை மிகத் திறமையோடு செய்து வருகிறது. ஆனால் தவிரைவே வைத்திய சாலைகள் ஏன் தொடர்ந்தும் அமைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதற்கு அனேக

காரணிகள் கூறப்படுகின்றன. சில சேவைக்காகவும் சில வருமானத் திற்காகவும் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு நோக்கங்களுக்கிடையில் பெரும் வேற்றமை இருக்கின்றது. இருக்க வேண்டும். சலிஷேஷுக கதைகளிலே கூட மனிதன் சம்பலங்கள் அற்புதங்கள் எரக்கவா அடைவாள்களா சேவா குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் யேசு இந்த அற்புதங்கள் மூலமாக தனது கீர்த்தியைப் பெருக்கவோ தனது நன்மையை தேடவோ முயலவில்லை. இதனால்தான் இயேசு ஒரு அற்புதத்தை செய்த பின்னர் ஒருவருக்கும் சொல்வாரே என்று கட்டளை விடுத்தார். எட்டிக்கனோ கீர்த்தியோ அவசியமானதல்ல. அப்பேட்ட அவசர ஆபிரிக்காவிலே தனது வைத்திய சாலையை ஆரம்பித்தபோது நோயாளிகளை பரர்க்க ஒரு எட்டிடம் கூட இல்லாதவராக இருந்தார்.

ஆனால் நமது நோய் தீர்க்கும் பணியில் ஒரு முக்கியமான அம்சம் இருக்கின்றது. அதாவது யேசு அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டார் என்பதற்கும். அந்த இரக்கம் வெறும் மனநெகிழ்வு அன்று. உதவி செய்ய துடிக்கும் ஆர்வமாக இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த Dr. Osler என்பவர் ஒருவன் என்ன நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதில் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறவன் என்ன நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறவன் என்று அறிவதே முக்கியமானதென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனால்தான் இயேசு முதலில் நோயாளியை கண்டவுடனே மகனே உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன என்று கூறினார். எனவே வைத்திய பணி ஒரு சாதாரண பணி அன்று. ஒவ்வொரு நோய்க்கும் ஒவ்வொரு மருந்தும் இல்லை. இந்த மருந்துகள் எங்கும் விற்பனைகின்றன. ஆனால் பணி தீர்த்தல் எளிதான நோய் மாற்றுவதமட்டுமன்று அவனுடைய உள்ளத்தை புதுப்பித்த புதுமனத்தைக்குவது. புத்தியை சேவை செய்கும் படியாகவே நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்;

அண்மையாத ஜோதி நவீன

சாவகச்சேரி மகனீர் எல்லாரியின் மகனா வினக்காக உடந்த 20 ஆண்டுகள் கடமைவாற்றி அண்மையில் அமரத்துவம் அடைந்த ஆசிரியை செல்வி நவீன கனதுங்கம் சாவகச்சேரி மகனீர் மனத்தில் மரபெருங் கோபுரமாக உயர்ந்து நிற்கினார். காரணம் அன்னரின் அவராத உழைப்பும் அரும்பெரும் பண்பு எழுமாரும், எடுப்பான தோற்றம், அருள் குழும் விழிகள், யார்மார்ட்டும் அன்புடைய பழகும் பண்பு, புது விருப்பரத பொது நலப்பணி, பகைவனையும் பணியவைக்கும் கனிந்த சுபரவம், வலம் கா கொடுப்பது இடக்கைக்குத் தெரியக்கூடாது என்ற கொள்கை, இனகிய நெஞ்சம், இறைபக்தி, மதப்பற்று, அதே வேளையில் எம்மதத்தையும் மதிக்கும் உயர்ந்த மனம், குறைகண்ட இடத்து இன்சொல்லாக இடித்ததை நல்வழிப்படுத்தும் இயல்பு: அவையஞ்சர மனத்திடம், துடுக்கான பேச்சு, மிகு காண பாரகவ இவற்றின் குரப்பிடமாக பண்பால் உயர்ந்து பழகும் முறையால் யாவரையும் கவர்ந்து கடமை கண்ணியம் எடுப்பாரது இவற்றின் அடிக்கவட்டில் உயர்ந்த உணர்வு தாய்மை மிக்க உத்தமியாக எல்லார்க்கும் தல்லவராக வாழ்ந்த பெருமை அவருடையது.

சாவகச்சேரி மகனீர் எல்லாரியின் வரலாற்றில் அவரது சேவை பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இருபது ஆண்டுகள் விளையாட்டுத் துறைக்கு பொற்பா சிரியராக இருந்து மாணவிகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஊட்டி அவர்களை விழைவிறப்புடன் விளையாட்டில் ஈடுபடச் செய்தார். கரந்தம் பேரல் மரணவிசை கவர்ந்து கொண்ட அவர், அவர்களை ஆரோக்கியம் அன்பு சோரியம் அன்னைவராகவும் நல்வழிப்படுத்தும் சற்குருவராகவும் திசுந்தார். பரட்சரவையின் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டி, மாணவிகளின் ஒழுக்கத்தைப் பேணி, ஆசிரியர்களுடன் சகஜமரபைப் பழகி, யாவரையும் தன் அன்பிற்கு அடிமையாக்கி விட்டார். கடமையை உயர் நாடியாகக் கொண்டு, சேவையை ஊடகிய மரக நோக்கி கவிவியின் மனம் கமழ லைஞரின் திறமை மிளிர், நட்பு தயை கொண்ட இவற்றின் இருப்பிடமாக, ஏழைக்கு உதவும் தோழியாக, பலன் கருதாத கர்ம யோகியாக உடமை புரிந்து ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திசுந்தார். மெழுகுவர்த்தி பிறகு ஒரு விளையக்கொடுப்பதற்காகத் தான் உருகி உருகி அழிந்து விடுவது போல் பிறரது சேவையில் இன்பம் கண்டு தன்னுடைய உயர் நோயைத் தவிக்கும் முயற்சியை பின் போட்டு இன்று மங்கிய தீபமாகி விட்டார்.

எல்லாரிச் சேவையோடு சாவகச்சேரி திருச்சபை சார்பில் குடியிரு வகுப்புகளை நயம்பட நடத்தி, இளம் தலைமுறையினரை ஆத்மீகத் துறையில் செல்வனா வழி நடத்தினார். கடைக்காலத்தில் சபையின் பொருளாளராகத் திசுந்திய உடல் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தும் உள்ளத்தில் அயர்வின்றி நம் பொறுப்பை இறுதி வரை பூரணமாக நிறைவேற்றினார். அவரின் மறைவு கவித்திறைக்கும் சமயத் துறைக்கும் ஓர் பேரிழப்பாகும். "மனித வாழ்வு மாயாஜாலம்" என்ற உண்மையை எம்மக்கு ஞர்ந்தி, பிறப்பதும் இறப்பதும் இவற்றை நினைவாக வாக்கை மெய்ப்பிக்கப் போகும் மின்னலைப் போல மின்னி மறைந்து விட்டார்.

"செயற்கரிய செய்வார் பெரி யர்" எனபதில் தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தை நாட்டிச் சென்றார். நலன் பல புரிந்து, திரும்பட வாழ்ந்து புது செரட்டச் சொட்ட மறைந்த அன்னரின் இறுதி பாத்திரையே அவரின் புகழ்க்குச் சாட்சி. அன்றைய தினத்தில் சாவகச்சேரியில் 'துப்படி பொரு கிறந்த இறுதி அஞ்சலியை எழுமே காண முடியாது' என்ற எல்லோரும் அதிசயிக்க இடம் பெற்றது அன்னரின் இறுதிச் சடக்காரும். ஆவ முறையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூட்டம், ஆருத்துவருடன் அனைவரும் கண்ணிர் பெருக்கினர். அஞ்சலியில் கலந்து கொண்ட பன்னிச் சிறுர்களின் பரசம் மிக்க செயல்களைப் பாராட்டாதிருக்க முடியாது. வெண்மையான சூருடையில் தாய் வெண்ணெய் பிடித்து, அரைக்கம்பத்தில் பறக்க விட்ட எல்லாரிச் கொடியை, ரோகத்தில் வெதுப்பிய தோற்றத்துடன் ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட மாணவிகள் கொண்டு சென்ற காட்சி உள்ளத்தை உருக்குவதாகும். இறுதி அஞ்சலியில் இடம் பெற்ற இரங்கலுரைகளைக் கிணையும் கவிதைகள், எல்லாரி அதிபர் கண்ணிர் சிறிய படி தன்னைக் கற்பித்த ஆசிரியர் நவீனவைத் தான் ஒரு தோழியாக, தன் ஆலோசனாக, வழிசாட்டியாக கணித்தவராகவும், தன் எல்லாரி ஒரு நவீனவியர் பிரி

(3-யக்கம் பரக்க)

பவுல் திலிக்

Paul Tillick

— எழுதியவர்: G. T. சில்வர் —

"உனதாம் வாழ்வு நிலை" மெய்மை வாழ்வு நிலையிலிருந்து வேறுபட்டுப் பிரிந்து அகன்று நிற்கின்றது வாழ்வின் ஆதாரத்திலிருந்து பிரிவினையிலிருந்து ஏதேனிடமிருந்தே மனிதன் அகன்று வேறுபட்டு நிற்கின்றான். மெய்மை வாழ்வு நிலையிலிருந்து உனதாம் வாழ்வு நிலைக்குப் பெயர்வுபடுகையில் குற்ற உணர்ச்சி எழும்புகின்றது. அவை நிலை ஏற்படுகின்றது. இவ்வகை இடைவெளியை அகற்றும் முயற்சியில் மனிதன் தோல்வியடைகிறது. ஒரு புத்தத்தன்மை பெற்ற ஆணை மட்டுமே இப் புத்தச் செயல் திறனை விளைவிக்க முடியும். உனதாம் வாழ்வின் சூழ்நிலையில் மெய்மை நிலைபெற்று வாழ்வதே இப்புது ஆணை சிறப்பு. இரண்டிற்குமுள்ள இடைவெளி எடுப்பது விடுகின்றது. இப்புது வாழ்வு நிலையைக் கிறிஸ்து கொண்டு வருகின்றார். பழைய வாழ்வு நிலையிலிருந்து மனிதனை மீட்டுக் கொள்கின்றார். மனிதனுக்கும் உடவுளுக்கும் இடையே யுள்ள ஒருமை கிறிஸ்துவராகிய இயேசுவின் வரலாறு உண்மையாக விளங்குகின்றது. அவரைப் போற்றத்தக்க இப்புது வரம்பு உணராதவிடத்து உடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாடு நிலை நாட்டப்படுகின்றது.

இவ்வாறு புரிந்து கொள்ளக் கடினமான தத்துவக் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தித்தான் இறைமையின் பேரறிஞரும் தத்துவ மொழியுமாய் பால் திலிக்மது இறைமையின் வகுத்துள்ளார். மரபு வழி வந்த முறைமைக்கு மாறான விவிலியக் கருத்துக்களுக்கு வேறுபட்ட கருத்துக்களை அவர் பவன்படுத்தவதால்; சிலர் அவரது இறையியலை வெறும் தத்துவமேயன்றி வேறல்லவென ஒதுக்கிவிடுகின்றனர். ஆனால் அவரது இறையியல் அமைப்பின் அழகையும் ஆழத்தையும் தத்துவத்தையும்; உணவியலை அவர் பவன்படுத்தும் முறைமையும் புரிந்து கொண்டவர்களை நம் தலைமுறையில் வாழ்ந்து மறைந்த பெரும் இறையியல் வல்லுனர்களில் இவர் ஒருவரெனப் போற்றுகின்றனர். குறிப்பாக அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து பணி ஆற்றிய தற்கால இறையியல் மொழிநிலையில் இவர் தலைநிறந்தவர் எனப்படலாம் ஒப்புக்கொள்வார்.

வேறுபட்ட நிலைக்குள்ளே இருந்த மனிதன் முயற்சிப்பதால் இவையொன்றும் பல வளப்பதில்லை. இன்றிருக்குள்ளிருந்து குதிப்பதால் தவளை வெளியே வர முடியாது. புதுவாழ்வை அவன் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால் புதுவாழ்வை; புத்தத்தன்மையை விரும்புகிறான் என்பதை மட்டும் நாம் கண்ணாரம், வரலாற்றிற்குட்பட்ட புதுவாழ்வையே எதிர்த்தோக்கும் ஒரு போக்கையாக கிறிஸ்தவ சமயங்களில் காண்கிறோம். வரலாற்றுக்கு உட்பட்ட புதுவாழ்வின் எதிர்பார்ப்பை இந்த சமயம் போன்ற சமயங்களில் நாம் பார்த்தோம். வரலாற்றுக்குட்பட்ட வாழ்வு பிறவற்றையும், தன்னுள்ளடக்குவதால் அதற்குச் சிறப்புண்டெனவும் எவ்வித எதிர்பார்ப்பையும் அது பூரித்த செய்கின்றதெனவும் கிறிஸ்தவ இறையியல் எடுத்து விளக்க வேண்டும்.

இப்புது வாழ்வு; புதிய நிலை; கிறிஸ்துவின் வெளிப்ப

பட்டதென்று கிறிஸ்தவம் கூறுகின்றது. நச்சேத்தூர் இயேசு; புதுவாழ்வைக் கொண்டு வந்த கிறிஸ்துவென்று கூறப்படுமிடமெல்லாம் கிறிஸ்தவச் செய்தி கூறப்படுகின்றது. இயேசு பிறந்தவுடன் கிறிஸ்தவம் பிறக்கவில்லை. "நீர் ஜீவனுள்ள உடவுளுடைய குமாரனாக கிறிஸ்து" என்று அறிக்கை செய்யப்பட்ட போதுதான் கிறிஸ்தவம் பிறந்தது. "நச்சேத்தூர் இயேசு கிறிஸ்து" என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கிறிஸ்தவத்தில் இரு அம்சங்கள் உள். உண்மையும்; அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலும். எனவே இயேசுக்கிறிஸ்து எனும் பெயரை, கிறிஸ்துவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இயேசு; கிறிஸ்து எனும் பேசு என்றே புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவரைக் கிறிஸ்து என்ற அழைப்பவர்கள் வாழ்வில் முற்றிலும் கவந்து அதன் அழிவுச் சக்திக்கும் ஆளானாரென எடுத்தியம்ப வேண்டும்.

இயேசு கொணர்ந்த புது வாழ்வின் சிறப்பு அகலது புதுமை உனதாம் வாழ்வின் சூழ்நிலையில் மெய்மை வாழ்வு வெளிப்பட்டது எனப்படும். உனதாம் வாழ்வின் வேறுபட்ட நிலையில் கலந்து கொள்ளாதது மற்றொரு சிறப்பு; புதுமை. கிறிஸ்துவராகிய இயேசுவின் சொற்களை மட்டும்; அல்லது அவரது செயல்களை மட்டும்; அவர் கிறிஸ்துவம் மட்டும்தான் என்ற அழைப்பை மட்டும்தான் நோக்காமல் அவரது மொத்த வாழ்வின் தன்மையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவரது தன்மைக்கு இவை எடுத்துக்காட்டுக்கள் மட்டுமே. ஆனால் அவர் மனித வாழ்க்கையில் எல்லாக்குறி முற்றிலும் எட்டுப்பட்டிருந்தார். துயரம்; கவலை; சந்தேகம்; பாதுகாப்பின்மை; அறியாமையோன்றி? பல எட்டுப்பாடுகள் அவருக்கும் இருந்தன. ஆனால் அவரது வாழ்வு நிலை இவற்றை எத்துணையும் பாதிக்கப்படவில்லை; அதனால்தான் புதுவாழ்வு; புது உயிர் என நாம் அவரை அழைக்கலாம்.

(தொடரும்)

அணியாத ஜோதி.....

(2-ம் பக்கத் தொடர்க்கு)

வால் பல ஆகிரியைகளை இழந்த தவிக்கின்றது என்று கூறி. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் எவ்வளவு தூரம் ஓட வேண்டுமென அவர்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப நிச்சயிக்கும் நவீனவீதிக், அவ நேசிக்கும் ஆண்டவர் "போதும் மகனே நீ இவ்வளவு தான் ஓட முடியும். வெற்றிசேரமாய் எல்லோரும் மெச்ச ஓடி முடித்திருக்கிறாய். இனி நான் உனக்கு ஆபத்தமாய் வைத்திருக்கும் நிம்மதியான ஆனந்தமான இடத்திற்கு வந்து இளைப்பாறு" என்று அணைத்துக் கொண்டார். அவரும் ஆண்டவர் முந்தவும் மாட்டார் பித்தவும் மாட்டார். அவரின் கணிப்பு சரியாகவே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு "வருகிறேன். நான் ஆபத்தமாய்த்தான் இருக்கிறேன்." என்று கூறி மறைந்து விட்டான் எனக் கூறிய கருத்துக் கன் கனவில் எழுதப்பட்டது போல் நெஞ்சில் நினைத்து விட்டான். ஆராதனை நடத்திய சமய குருவின் அஞ்சலி உரை அனுகூலம் பண்புகளை அப்படியே எடுத்த

சிறுகதை

தேயிலையின் கருமை.....

(முந்தோட்டி)

அந்தக் கொடியில் (கயிற்றில்) தொங்கவிடப்பட்டிருந்த "துப்பட்டியை" துடைப்பதற்குக் கொடுத்தான்.

"இந்தாங்க தேத்தண்ணி" குடாறமுதல் சாப்பிடுங்க. குளிருக்கு நல்லதுங்க" என்றபடியே "குட்டி சாப்பிற்றீங்கரா?" என்றவாறு குட்டியையும் அருகிக் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

குட்டியைச் சாப்பிடும் போது புனிதரின் அண்ணனும், அம்மாவும் முகம் கழுவி முடித்துத் தேவீர் அருந்துகின்றனர். அவர்களுக்கும் சோப்பையில் குட்டி போட்டுக் கொடுத்தாக.

— லயங்கனில் வேலைக்குப் புறப்படும் ஆரவாரம் கேட்கிறது. எப்படியும் வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்கிற உற்சாகம் பரிணமிக்கின்றது. செய்யுந் தொழிலைத் தேய்வமரக் மதிப்பவர்களை இவர்கள். அதனால்தான் பாடசாலை வசதியற்ற, மருத்துவ வசதியற்ற மலையில் கொழிலுக்காக வனவாசம் இருப்பது போன்ற வரலாறுகள்.

புனிதா தாது எட்டியிருந்த பரவாடைக்கு மேல் ஒரு துண்டை மடித்துச் சுற்றிக் கொண்டான். அதன் மேல் "உரப் பையைச்" சுற்றிக் எட்டி மேலே மெழுகு சீலைவைச் சுற்றிக் கட்டுப்பாட்டான். அப்படியே தாயும் தனக்கு உடுத்திக் கொண்டாள். இருவருக்கும் தலையில் அரேபியர்களுடனாகிட்டுவது போன்ற துணி எட்டினார்கள். இருவரும் தத்தம் முதுகில் தேயிலைக் கொழுந்து போட்டுப் பின்னல் கூடையைத் தொங்கவிட்டனர். கையிற் கொண்டு செல்லும் கம்பையும் எடுத்தனர். இரண்டு குட்டிச் சரளை மதிய உணவுக்காக எடுத்தக் கொண்டனர்.

"அண்ணா ஒங்களுக்கும்குட்டி சுத்தவச்சிருக்குங்க"

தினம்பியதோடு அணவரையும் ஆறுத்தயரில் ஆழ்த்தியது. கல்லூரி ஆகிரியர்களின் உடமை உணர்ச்சிகளையும் பாசத்தையும் சொல்லில் வடிக்க முடியாது. தாயை இழந்த கிறிஸ்தவர்களே போல உறந்த தவித்து அவர்கள் தமது கடைசிக் கடமையாக அண்ணாநின் பேழையைத் தம் கல்லூரிக் கொடியால் அவங்கரித்து. அப்பேழையைத் தாமே கமந்து இறுதி பரத்திரையை ஆரம்பித்து வைத்த காட்சி மனதை உருக்கும் மரபெரும் சோக் காட்சியாகும்.

அன்புச் சோதனின் இருவரும் தயாரமே உருவாய் பேழையைத் தொட்டபடி செக்க, பழகிய யாவரும் பதைபதைக்க, மனித உருவில் வந்த அந்த அணையா ஜோதியின் ஆதம் சாத்திய வேண்டி அணவரும் கைகூப்பி பிரார்த்தனை செய்த வண்ணம் சென்ற ஊர்வலத்துக்கு முடியவே இவ்வையோ என்று ஆச்சரியமடைபவ் வண்ணம் பரத்திரை நீண்டு சென்றது.

"தோன்றிற் புசுமொடு தோன்றுக" என்ற பொருள்மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்த புசு மணத்தோடு தேவனின் மோட்ச சரச்சியத்தில் காலடி வைத்த பெருமை யாருக்குத்தான் கிடைக்கும்.

— சாவகச்சேரி மகளிர் மகாவித்தியாலயம், ஆகிரிவர்.

என்றான். "நாளை போட்டு வரீரோம்" என்று அந்த உருவத்திடம் கூறி விடை பெற்றனர்.

"ஏழரை மணியாச்சு கங்காணிப்பய ஏசுப்போரோம்" என்ற படியே காரிசட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு, மண்வெட்டி, குட்டிச் சரை முதலியவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்த உருவத்திடம் விடை பெற்றுக் புனிதரின் அணைவு.

தன்னைவே மறந்த சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்ததால், வெளியில் போறபோது கைவைப் பூட்டிப் போட்டுப் போகச்சொன்னதமட்டும் அந்த உருவத்துக்கு நினைவிருந்தது.

— சற்று வெய்யில் எறித்தபடி இருந்தது. அந்த உருவமும் வெளியில் புறப்பட வந்தது.

லயங்கனில் பிள்ளைகளும் வயது சென்றவர்களும் தாது உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். ஏனையோர் வேலைக்குப் புறப்பட்டிருந்தனர். சில பிள்ளைகள் தோட்டப் பாடசாலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். என்ன இருந்தாலும் நகர கிராமவாசிகளான மற்றப் பிள்ளைகளோடு ஒப்பிடிக்க இவர்களுக்கு கல்வி வசதி படுமோசமானதே! இந்தப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் எப்படி உருப்படும்?

பச்சையாக — வரிசையாக — வட்டமாக அழகாகக் கொண்டிருக்கும் தேயிலைச் செடிகள் பார்ப்பதற்கே பரவசமாக விருந்தன. அதுவாடு வரிசையாக நின்று கொழுந்து எடுக்கின்றனர் பெண்கள்.

"நமது நாட்டு வனத்துக்காக உழைப்பவர்களுக்கு நாட்டில் ஒரு இடமில்லை; நாடிக்காதவர்க்குரிமைவற்று, வாய் பேச முடியாதவர்களாக — பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை இறைவரக்கிடிக் கொண்டு — உதவுவாரின்று — ஊக்குவிக்க இறைவரக்கிடிக் கொண்டு — உதவுவாரின்று — ஊக்குவிக்க யாருமில்லை அப்பாவினராக, வெய்யிலென்றோ, மழைபென்றோ பாராது இவந்திரம் போன்று பணிபுரிகின்றார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் தேயிலையை ருசிவரக் இருந்து அருத்துகிறோம். ஆனால் அவர் கன்பும் அவர்களை, தயரக்கள் எமக்குத் தெரிவதில்லை — தேயிலையின் கருமை யுடனும் அதன் வரகனை கொப்பவிக்கின்றது, அதனை உண்டுபண்ணும் அந்த நல்ல உணவங்களை வாழ்வினுள்ள கருமை என்ற மறைபுயம்!" என்கிற ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அந்த உருவம் மலைமையே நடந்து செல்கின்றது.

[வரவும் தற்பண.]

— J. W. ஜோசராஜா, இறையியல் கல்லூரி பிளிமத்தலாவ.

பிழைதிருத்தம்

சென்ற வார உதயதாரகையில் வெளியாகிய ஊழியர் மாதிரப்பட்டியலில் வண. S. C. ஆர்னக்ட் அவர்களின் பெயர் திரு. S. C. ஆர்னக்ட் என்றும் வண. J. C. மார்தர் அவர்களின் பெயர் வண. J. C. இம்மானுவேல் என்றும் தவறுதலாகப் போடப்பட்டிருந்தது. தவறுக்கு வருத்து இரேயும்.

ஆகிரிவர்.

EDITORIAL

The Public Service in Sri Lanka

The government is considering, according to news reports, the introduction of incentive and motivation schemes to meet the increasing problem of "counter-productivity" in Sri Lanka caused by chronic absenteeism, late attendance, and unpunctuality of public servants.

The Conference of Public Service Independent Trade Union (COPSITU) — a large body of Trade Unions mainly in the administrative sector — has suggested "a leave encashment scheme", under which public servants who are willing to sacrifice their leave for monetary rewards are allowed to do so. A public servant who has twenty-six days of unexpended leave for a year, can be paid according to the scheme, the equivalent of one month's salary.

We appreciate the need for such schemes. But treating the symptoms instead of the disease will not, in our view, cure the malaise unless there is a sincere effort made by the government to improve the image of the public service in the country which cannot be achieved by just putting more money in the public servant's monthly pay packet.

The depth to which the image of the public servant has sunk was reflected recently in a Workshop on "Ethics in the Public Service" (for high-ranking government officials) inaugurated by the Director of the Sri Lanka Institute of Development Administration (SLIDA).

The problem of ethical standards in the public service in Sri Lanka as the Director of the SLIDA has unreservedly and candidly pointed out, is not unfortunately confined in Sri Lanka to an office labourer soliciting Rs. 5 for some service to be rendered but "on the erosion and distortion of values at higher decision making levels" (CDN 3-2-83). The reason for such a deterioration, in our view, is due to a lowering of the image of the public service in the country.

A public servant of the colonial era may have been a fop with his "sleeves puffed at the helm and his botes supple" (as Geoffrey Chaucer would have it) but his foppiness certainly did, to some degree, enhance his image. Sartorial elegance in a public servant is not by itself of much significance. But it does contribute to an elevation in the public servants' attitudes and focuses.

The 'abortive strike' of the public servants in July 1980 for no other reason than for an increase in wages to appease the monster of Inflation and the strong arm with which the Establishment met, what it thought was a challenge, constitute a grim chapter in our annals which, perhaps, both the Government and the Trade Unions like now to forget.

We are happy, at any rate, that most of the strikers have been reinstated and others are perhaps in the process of being re-instated. But it cannot be doubted that the public service remains today scarred and in disarray and the public servant a hurt and warped personality.

In our view, there are two sides to the 'coin', both of which require re-minting. The government on its part should not be complacent that it has succeeded in teaching the 'strikers' a good lesson. "Nobody ever forgets" it is said "where he buried the hatchet". The public servant is not likely to be an exception.

It is therefore necessary for the government to see that the public servant is kept at least on a par with an employee in the private sector as far as emoluments, fringe benefits and other facilities are concerned, so that he may project a more healthy image.

The public servant on his part should realise that rock ribbed honesty and integrity are the surest bulwark for his defence against politicians and opportunists. Above all, he should realise that mere agitation for higher salaries is not meaningful unless it is followed up by a genuine desire to show results. He must not forget that he is an important cog in the wheel of development.

In the present context of 'development' there is a measure of unexplored truth in the dictum: — "Sheep do not vomit up the grass to show much they have eaten. They turn it into wool."

Periannan Dr. S. Jesudason

"It Could well be said" says *Christian Focus*, "that the year 1982 marked a new era in the annals of Tamil Nadu, being the birth centenary of its great sons, all ardent patriots, and leaders of men, each in his own sphere of activity".

The reference is to Dr. Savirayan Jesudason, of the Christu Kula Ashram Tiruputtur and Thiru V. Kalyanasundaram Mudaliyar, patriot and learned Tamil writer both of whom were born in 1882.

The hundredth birth anniversary of Dr. Jesudason was cele-

brated at the Tiruputtur Ashram (founded in 1921 by Dr. Jesudason and Dr. Forrester Paton).

At a Fellowship Dialogue, Mr. D. L. Gopal Ratnam, President of the NCCI, read a few passages from his autobiography and exhorted the younger members to follow in the footsteps of this great pioneer.

At the Public Meeting held at Founder Hall the Most Rev. Alexander Mar Theophilus and Mr. Ratna Nadarajan a reputed educationist of Madras extolled the 'work of the great path-finder' and dwelt on his high ideals and his many self virtues and activities.

Examination Success

Personal

Indra Tharmaratnam, of the Moolai Church of the JDCSI, has been successful at the B. A. (General) Examination of the Jaffna University obtaining a Second Class.

She is the daughter of Mr. K. Tharmaratnam, Principal of the A. M. T. M. School at Tholpuram and Secretary of the Moolai Church and of Mrs. Tharmaratnam of Tholpuram.

French Film Festival in Jaffna

The French Film Festival was ceremoniously declared open on 9-2-83 by Mr. Andre Girard, the Cultural Counsellor of the French Embassy in Sri Lanka, deputising for the French Ambassador, Mr. Francois Touissant who was unable to be present.

The Festival which was held at the Shanti Cinema, Jaffna, went on for six days during which period, six different French Films were shown.

The Director of Alliance France in Jaffna, Mr. A. Kulandran was in charge of organising the Festival. Mr. Devanesan Nesiiah, G. A., Jaffna, was the Chief Guest.

Mr. R. Visvanathan, Mayor of Jaffna in a telegram to the French Ambassador, expressed regret at the cancellation of the French Ambassador's first visit to the North and hoped that His Excellency would give the Jaffna Municipal Council an early opportunity to honour him and the country he represents.

Institute of Chemistry Medal

The 1982 Institute of Chemistry (Gold) Medal, donated by Mascons Ltd., has been awarded to Dr. G. R. Roberts, Head of the Biochemistry Division of the Tea Research Institute, Talawakelle for his work on new Tea-based products.

Among the products he has developed are: Instant, Cold Water Soluble, Tea Liquid Tea Concentrate, Stabilised Tea syrup — suitable for preparation of ready-to-drink carbonated and still beverages and Scented Lemon Tea.

He has been able to incorporate spent tea leaf (discarded from the instant tea factory) in animal feeds. This was found to contain 18—22 per cent bound protein, which ruminants could digest. Dr. Roberts delivered his award lecture at the SLAAS auditorium.

A Tamil School in West London

A West London Tamil School has obtained the service of a leading violinist Dr. Lukshwi Jayam to conduct violin classes for adults and children.

Among other facilities provided in this school are lessons in the use of the Tamil language, dancing, vocal music and veena.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday 18th February 1983 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.

Subhadra Sundaralingam, gave a performance of Bharata Natyam at West Kinningston, London on 15-1-83. She was a student in Sri Lanka of Shanti Rajendram and later proceeded to Madras for further training in Bharata Natyam.

She had her *Arangetam* in Madras where she is reading for a degree in Sociology. She is the daughter of Mr. V. Sundaralingam Producer of Tamil section of the BBC and of Mrs. Sundaralingam, a former teacher of Vembadi Girls' College.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY

OF

Rev. Raju Coomarasamy

Departed: 19-2-69.

We thank Thee Lord, for
memories of a father dear,
Of the gentle touch of his
wanished hand and voice
sincere,

Keep oh keep him Father, in
Thy dear embrace,
Till here on earth, we finish
our painful race.

Affectionately remembered by
members of his family at
"Noelsthan",
498, Navalar Road,
Nallur South.

BOOK NOW !

'The
ROBE'
-VIDEO-
STORY OF THE
SOLDIER WHO
FOUND NEW LIFE!

NEW LIFE
FOR
YOU!
MCA
COMPLETE BIBLE
COURSE

CHRISTIAN COMMUNICATIONS
UP JVIL
CHUNNAKAM (N.A.)
SRI LANKA